

РЕШЕНИЕ

№ 3404

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 138 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАРИЯ Г. МЕСОВА СТОЕВА

при участието на секретаря КРАСИМИРА М. ИНКОВА
като разглежда докладваното от МАРИЯ Г. МЕСОВА СТОЕВА Гражданско дело № 20201110144443 по описа за 2020 година

Предявени са обективно кумулативно съединени положителни установителни иски от „фирма“ ЕАД, ЕИК ххххх, с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 228 ЗЕС, чл. 345, ал. 1 ТЗ и чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 92, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено между страните, че ответникът СТ. Д. АСТ., ЕГН *****, дължи на ищеца сумата от 492,90 лв., представляваща общ размер на непогасени задължения за предоставени телекомуникационни услуги, както и начислени неустойки по договор за мобилни услуги № 615670191 от 27.05.2016г., договор за мобилни услуги № 616161565 от 13.08.2016г., договор за лизинг от 27.05.2016 г. и договор за лизинг от 13.08.2016 г., ведно със законна лихва от 22.03.2019 г. до изплащане на вземането, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № 196/2019 г. по описа на Районен съд – Костинброд.

Ищецът твърди, че между страните са сключени договор за мобилни услуги № 615670191 от 27.05.2016г. и договор за мобилни услуги № 616161565 от 13.08.2016г., по силата на които е предоставил на ответника електронни съобщителни услуги, но последният не изпълнил задължението си за плащане на месечни такси и цената на доставените услуги за процесните периоди, поради което договорите са прекратени предсрочно. Сочи, че между страните са съществували и облигационни отношения, възникнали по силата на договор за лизинг от 27.05.2016г. и договор за лизинг от 13.08.2016 г., като на абоната са предоставени мобилни устройства срещу задължението да извърши двадесет и три месечни лизингови вноски. Ищецът твърди, че е престира съобразно уговореното, но ответникът не е изпълнил задълженията си за заплащане на лизинговите вноски за посочения период. Поддържа, че в процесните договори са уговорени неустоечни клаузи за обезщетяване на вредите от предсрочно прекратяване на договорите.

Ответникът не е депозирал отговор на исковата молба в законоустановения срок по чл.131 ГПК.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и въз основа на доказателствата по делото намира за установено следното:

В проведеното открито съдебно заседание с молба от ищеца е направено искане за постановяване на неprisъствено решение по делото при наличие на предпоставките на

чл.238, ал.1 ГПК.

Съгласно чл. 239, ал. 2 ГПК неприсъственото решение не се мотивира по същество, като в него е достатъчно да се укаже, че то се основава на наличието на предпоставките за постановяване на неприсъствено решение, които в случая са налице.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът не е представил писмен отговор на исковата молба, не се явява в първото заседание по делото, в което е даден ход на делото, без да е направил искане за разглеждане на делото в отсъствието му / чл. 238, ал. 1 ГПК/, като са му указани и последиците по чл. 239, ал. 1, т. 1 ГПК.

Налице са и предпоставките по чл. 239, ал. 1, т. 2, пр. 1 ГПК. С оглед посочените в исковата молба обстоятелства и събраните по делото и неоспорени от ответника доказателства може да се направи извод за вероятна основателност на исковите по чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 228 ЗЕС, чл. 345, ал. 1 ТЗ и чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 92, ал. 1 ЗЗД.

Ето защо, исковите следва да се уважат изцяло. Върху главницата се дължи и законна лихва, считано от датата на подаване на исковата молба - 22.03.2019 г., до окончателното изплащане.

По разноските в производството.

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата в общ размер на 770 лв., представляваща разноски по делото за държавна такса и адвокатско възнаграждение в исковото и в заповедното производство по ч.гр.д. № 196/2019 г. по описа на Районен съд – Костинброд.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК, че СТ. Д. АСТ., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Надежда 1“, бл. 160, вх. А, ет. 5, ап. 19, дължи на „фирма“ ЕАД, ЕИК ххххх, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда 6, на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 228 ЗЕС, чл. 345, ал. 1 ТЗ и чл. 92, ал. 1 ЗЗД сумата от 492,90 лв., представляваща общ размер на непогасени задължения за предоставени телекомуникационни услуги, както и начислени неустойки по договор за мобилни услуги № 615670191 от 27.05.2016г., договор за мобилни услуги № 616161565 от 13.08.2016г., договор за лизинг от 27.05.2016 г. и договор за лизинг от 13.08.2016 г., ведно със законна лихва от 22.03.2019 г. до изплащане на вземането, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № 196/2019 г. по описа на Районен съд – Костинброд.

ОСЪЖДА СТ. Д. АСТ., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Надежда 1“, бл. 160, вх. А, ет. 5, ап. 19, да заплати на „фирма“ ЕАД, ЕИК ххххх, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда 6, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 770 лв., представляваща разноски в исковото производство и в заповедното производство по ч.гр.д. № 196/2019 г. по описа на Районен съд – Костинброд.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл. 239, ал. 4 ГПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____